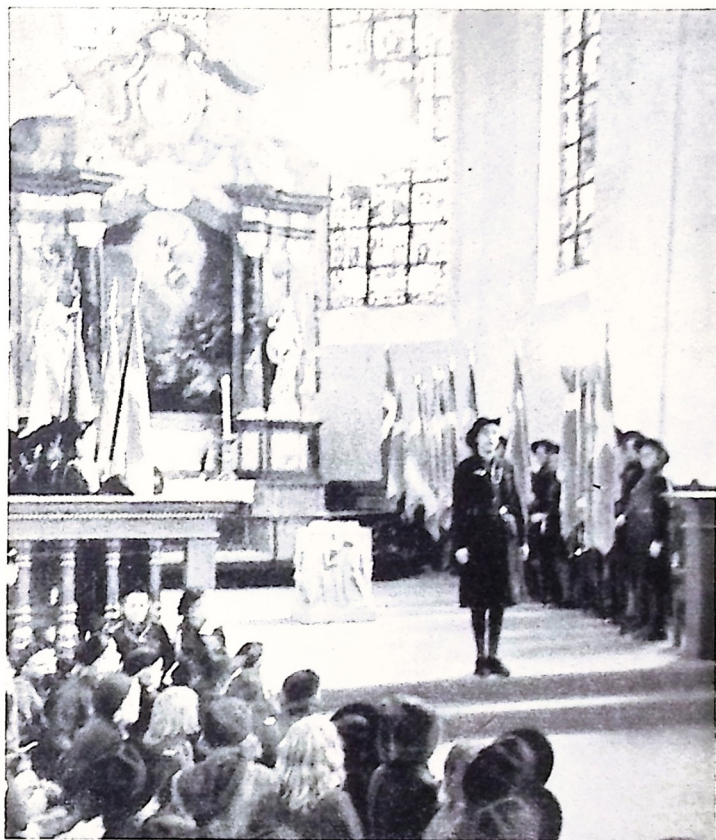

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

*En Spejders Ord staar
til Troende*

NR. 1
FEBRUAR 1945
AARGANG 28

MAANEDENS VERS

Det er hvidt herude:

*Kyndelmisse slaar sin Knude
overmaade hvas og haard. —
Hvidt forneden, hvidt foroven,
pudret tykt staar Træ i Skoven
som udi min Abildgaard.*

Det er tyst herude:

*Kun med sagte Pik paa Rude
melder sig den smaa Musvit.
Der er ingen Fugl, som synger,
Finken kun paa Kvisten gynger,
ser sig om og hvipper lidt.
Inderlig jeg længes*

*efter Vaar, men Vintren strenges;
atter Vinden om til Nord.
Kom, Sydvest, som Frostén tvinger,
Kom med Dine Taagevinger,
kom og løs den bundne Jord!*

St. St. Blicher.

Kære Spejdere!

Jeg synes, at det er for sent at ønske jer et godt Nytaar og takke for det gamle, for Hjælp, venlige Hilsener og smaa rare Breve. For vi staar jo allerede et godt Stykke inde i 1945. Januar, der ret beset begynder den 26. December, er Aarets længste Maaned, og naar den er gaaet, kan man ikke tale om noget nyt Aar længere, og derfor vil vi hellere tale om noget andet.

Jeg var for et Par Uger siden til de københavnske Pigespejderses Nytaarsgudstjeneste i Helligaandskirken. Vi

sad et Par Spejdere fra de gamle Dage og saa Kirken fyldes med smaa og store, runde og tynde, unge og lidt ældre Spejdere. Saa kom Fanerne ind, smukke Faner baaret af ranke Piger, paa hvem man nok kunde se, at de vidste, det var en Ære at skulle føre deres Fane ind i Guds Hus.

Vi maa have tænkt paa det samme, sammenlignet denne Spejdgudstjeneste med de første, hvor vi kun var en lille Klat Spejdere i et vældigt Rum med højest 2 Faner ved Alteret, — for pludselig hviskede min lille Kammerat: „Der maa alligevel være noget ved det!“

Ja, det maa der, der maa alligevel være noget ved det, naar Spejderbevægelsen trods alle Trængsler, Mødevanskeligheder, manglende Uniformer er i stadig Fremdrift og Udvikling.

Det ved jeg godt, at I slet ikke er i Tvivl om selv, for det, som man selv staar inde for med et stort Stykke af sin unge, ivrige Sjæl, det skulde staa sært til, om man ikke troede paa, at det duede, men derfor kan det nu gøre godt at faa sin lille, glade Vished bestyrket ved at høre et Par gamle, mere langsynede Menneskers Anerkendelse.

Tag din Spejderbog frem og læs engang Korpsets Historie med nye Øjne, ikke blot som en Række Aarstal og ukendte Navne, men i Relation til dine egne unge Aar. Tænk over, hvor mange Aar før du blev født, at de første Spejdere gik deres Ture med Stavene og de lange plisserede uldne Nederdele, halvt foragtede og halvt beundrede af deres Kammerater, der ikke maatte være med. Tænk over, hvor svært det maa have været, da alle var imod, naar Skolerne bandlyste Spejdersporten, naar de hjemme stønnede hver Gang, der skulde ske noget, og naar alle Gadedrengene peb i Fingrene og raabte Vittigheder. Tænk paa, hvor svært det maa have været at arbejde uden Penge og ordentligt Udstyr, og tænk paa, at der ogsaa dengang var Krig og Dyrtd.

Men Spejderbevægelsen klarede sig, fordi der var noget ved den, og fordi kloge, voksne Mennesker saa, at den duede, og at den var en Haandsrækning værd. For dig er det en Selvfølge, at Korpset har et Korpskontor, et helt Hus i Lundsgade, at du hver Maaned faar dit Blad ind ad Døren, og at der er noget, der hedder Spejderskolen, alt det, der tilsammen giver Solidaritetsfølelse; men der var engang, hvor alt dette kun var lyseblaa Drømme, og hvor kun Pionerernes glade Vilje holdt det hele sammen. Ja, læs de knappe Beretninger een Gang til og tænk med Venlighed paa de Mennesker, der gav deres Tid og deres Hjerte og deres gode Idéer, og uden hvis Førerskab vi ikke stod saa stærke den Dag i Dag.

Et stort Arbejde er gjort, og et uoverskueligt stort Arbejde ligger for, vi har meget at udrette, vi, som skal gaa videre.

Annemose

PIGESPEIDERNE

UDGIVET AF
DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF
FRU ANNESOFIE HERMANN

Kongepokalen

Det er mere umuligt end nogensinde at vide noget om, hvordan Aaret vil komme til at forme sig, men der er næppe nogen Tvivl om, at Arbejdet rundt om i Troppene og Divisionerne vil være præget af den forhaabentlig kommende Korpsturnering. Det vil til Sommer være 9 Aar siden, vi sidst kunde udpege Landets dygtigste Patrulje, og det vil blive meget spændende at se, om de 9 lange Aar har hævet Standarden, eller om Patruljerne er blevet sløvet i Kravene til egen Dygtighed og Træning.

Vi har faaet en Repræsentant for hvert af de gennem Aarene vindende Hold til at fortælle om *deres* Korpsturnering, den, der for dem staar som den eneste og absolut skrappeste Konkurrence. I dem alle læser vi Glæden over et Holds Samarbejde. Jeg ønsker jer, hvad enten I vinder eller ikke, at I maa opleve den store Glæde, som det er at opleve et Turningsholds gode Sammenspil, og at i evnerbaade at vinde og at tabe med et godt Sind.

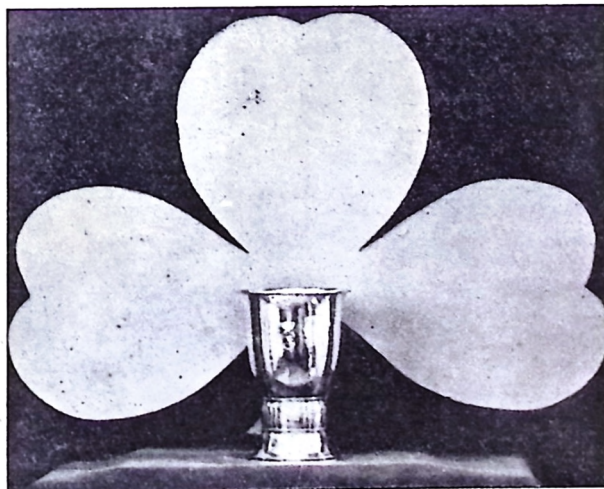
Red.

Brahe-Trolleborg 1922

Redaktøren har bedt mig fortælle om dengang, jeg var paa Turningshold i 1922 og med til at vinde Kongepokalen til Horsens Trop. Nu sidder jeg her ved mit Skrivebord og fortryder mit Løfte, for ærlig talt husker jeg ikke ret meget om selve Turneringen. Jeg husker meget tydeligere de travle Maaneder, der gik forud, hvor vi var 6 gode, prøvede Kammerater, som gik saa helt og fuldstændig op i at øve os i alle mulige og umulige Spejderfærdigheder, at vi maa have været en sand Plage for vore Omgivelser. At der kun skulde være 4 paa det endelige Hold spillede ingen Rolle, vi var alle lige ivrige. Et Par Stykker af os, der havde været paa Turningshold baade i Tazning og Christiansminde Lejrene,

førte an, og denne Gang vilde vi være endnu dygtigere, det gjaldt jo den fine Kongepokal! De eneste vi undte at hjemføre den, foruden vor egen hæderkronede Trop, var Svendborg. Spejderne dér nærede vi nemlig et varmt Ven-skab for, plejet gennem flere Lejre og en udstrakt Korrespondance.

Og hvor vi trænede! Vi studerede, hvad der dengang fandtes af Spejderbøger, vi turede rundt i Omegnen, tændte Baal, lavede Røgsignaler, gravede fine Feltkomfurer med kolossale Jordarbejder (det regnedes for at høre til dengang), og da Øvelse gør

Kongepokalen

Mester, naaede vi virkelig Resultater; jeg selv har i hvert Tilfælde aldrig hverken før eller siden kunnet binde saa mange Knob, signalere saa fejlfrit i Lyntempo eller været saa sikker i Svendsens Nødhjælp — og jeg tror, det er gaaet de andre ligesaa.

Saa kom den store Dag, hvor vi sammen med hele Troppen for første Gang drog til Brahe-Trolleborg, for første Gang var 400 Pigespejdere sammen i Lejr, for første Gang ikke maatte gaa med bare Ben og Bukse-skjorter og ... ja, der var saa meget, der i Korpslejren 1922 hændte for allerførste Gang og som har gjort dybere Indtryk paa mig end selve Turneringen. Men hvor vi rankede Ryggen, da vi virkelig naaede vort Maal: Vi blev sammen med Svendborg Trop Nr. 1.

Lejren 1922 var Indledning til en Række Korpslejre med Turneringer, hvor vi Aar for Aar blev flere og dygtigere, og de Erfaringer, vi høstede dér, blev Grundlaget for de praktiske Prøver, som de er i Dag. Men det bedste ved alle disse Korpslejre var det Sammenhold, de skabte, og at de gav os en Mængde fælles Oplevelser, saa vi straks var i personlig Kontakt med hinanden, naar vi i Hverdagen mødtes med Spejdere fra andre Troppe.

Ja, gid vi snart maatte opleve en Korpslejr igen.

Spejderchefen.

★

Brahe-Trolleborg 1925

Straalende Sol, glade, solbrændte Pigebørn, muntre Spejdertilraab er nogle af de Billeder, der trænger sig mest paa, naar jeg i et kort Glimt tænker tilbage paa Korpslejren paa Brahe-Trolleborg Sommeren 1925. Men det var jo ikke bare en Korpslejr, det var oven i Købet en Turneringslejr, hvor vi skulde konkurrere paa det haardeste om Kongens Pokal.

De af jer, der kender Brahe-Trolleborg i Nærheden af Korinth paa Sydfyn, ved, at det er det ideelle Lejrsted. Hver Trop havde sin specielle Soveplads, og da vi var klar over, at Ordenen i vores „Wigwam“ ogsaa blev medregnet i Konkurrencen, kan I lige stole paa, at der var flot. Ikke engang det mindste lille Halmstraa, der havde sneget sig ud af Lagenvaaret, fik Lov at flyde, men blev ivrigt fjernet. *Horsens Trop* havde som Fører Fru Willer, der forstod at forene Disciplin og Kammeratskab paa bedste Maade. — Inden Korpslejren havde vi været paa en kort Træningstur under vor gamle Trops-kammerat, den nuværende Spejderchefs Ledelse, saa vi kunde møde veludrustede til den store Dag, da Turneringen skulde begynde.

Og saa kom Dagen, da vi drog ind paa Brahe-Trolleborg, der var fyldt med leende, snakkende Grupper af Pigespejdere, der havde travlt med at faa sig indrettet. Vi kiggede os lidt omkring, skelede lidt efter Svendborg og Hellerup, der var tipset til at være særlig haarde Konkurrenter. I en Del af Konkurrencerne skulde der trækkes Lod om, hvem af os der skulde udføre den paa-gældende Ting, saa vi kunde ikke specialisere os, men var nødt til at forsøge paa at være lige kvikke til det altsammen. — „Naadada, skal du kaste Redningsreb;

Hellerup fik det største Pointsantal, der kan opnaas, saa nu maa du ikke ryste paa Haanden.“ Det var frygtelig spændende, mindst lige saa spændende, som hvis der virkelig havde ligget et „Offer“ derhenne, hvortil Redningsrebet naaede.

Patuljemøde! Ja, hvad vil du gøre, hvis du pludselig faar stukket syv kvikke Unger ud og skal holde Møde med dem, medens mindst tusind Øjne og tusind grav-alvorlige Dommere, — saadan føler man det, — kigger strengt paa dig. Eller Køkkenholdet! Jeg ser dem endnu, sveddryppende af at staa bøjet over Kogerenden, spændt iagttagende de strenge Dommers Ansigter, medens Frikadellerne nydes. Slag i Slag gik det. Vi arbejdede, snakkede med de konkurrerende Hold og med de mange, der bare nød Lejren og heppede os andre op.

Den sidste Aften var det vores Tur til at afholde Lejrbaalet, der ogsaa blev medregnet i Konkurrencen. Vi havde glædet os til at fremvise en Film, der omhandlede Troppens daglige Liv, men desværre kunde det ikke lade sig gøre af tekniske Grunde. Vi maatte i Huj og Hast finde paa noget. Heldigvis kom den danske Sommeraften os til Hjælp. Det blev et rigtigt Lejrbaal. Vi sang nogle flerstemmige Sange, legede et Par muntre Sanglege, og til sidst stod en af os frem og fremsagde jævnt og enkelt under Tilhørernes lydhøre Tavshed et af vore skønne, danske Digte. Et typisk Lejrbaal, som vi har haft dem i Tusindvis i Aarenes Løb, og som vi forhaabentlig kan faa mange Måge til i Fremtiden.

Jeg haaber for jer alle, at I kan faa Lov til snart at deltage i en saadan Lejr. Konkurrencen er jo ikke nødvendig, men er en glimrende Maade at stimulere Spejderfærdighederne, Kammeratskabet, Evnen til fair play, ja, til at tabe eller vinde med den rette Spejderaand.

Lloyd, Horsens Trop.

★

Brahe-Trolleborg 1928

Om jeg kan huske Korpsturneringen 1928? Kære, den tror jeg ikke, jeg glemmer, om jeg saa bliver 100 Aar og sidder mimrende med Kapothat og Købetænder paa et Alderdomshjem!

Vi var et udvalgt Hold af 2. Københavns mange Spejdere og trænet af Meise, der hadede at staa op i Almindelighed og tidligt op i Særdeleshed, men som ikke des mindre hver Søndag i et halvt Aar stod op Kl. 6½ Søndag Morgen for at køre den lange Vej ud til Hvidegaard medbringende en Avis til at læse i i Sporvognen og senere sidde paa, da Jordkulden kan være slem omkring Fortunen, naar det er Vinter og tidligt Foraar. Vi maa vel have trænet med andet end Madlavning, men jeg husker kun, at efter et halvt Aars Lobescoves havde vi alle faaet nok for Livet, og kun Krigens Standsning af Ristilførsler har atter faaet os til at holde af Risengrød og Abrikoser.

I selve Turneringen var vi til Grin paa Grund af vort Udstyr og vor ustandselige Skiften Uniformer. Vor Køkkenkasse var en Kombination af et Køkkenskab og en Buffet, kunde kun køres paa smaa Jernbanehjul og kunde

ikke løftes af mindre end en Patrulje. Køkkenpladsen var brolagt med nyskurede Mursten, og om det saa var Pindene til Snobrød, var de af en upassende Herlighed og forsynet med et smukt Navn. Vi laa jo den Gang i Laderne paa Brahe-Trolleborg, og flere Gange om Dagen blev vore Sengesteder „afstukne“ efter et Snøresystem. Vi skiftede som sagt Uniformer uafbrudt, for slet ikke at tale om Fløjtesnore. Troppen havde Lov at sætte bedste Mand ind paa Opgaverne, og nogle af Holdets Spejdere var i meget kraftig Aktivitet, og efterhaanden som Dagene skred, og Afgørelsen nærmede sig, vist nok — ja, undskyld — temmelig hysteriske; jeg véd i hvert Fald een, der græd sine modige Taarer over en Lapning, der dog viste sig at være blevet honoreret med højeste Karakter, og jeg véd en anden, der gik ud i Parken og kylede Sten til Maals efter et uskyldigt Træ i flintrende Arrigskab over, at hun troede, hun havde holdt et elendigt Patruljemode (som ogsaa viste sig at være blevet højt honoreret). Og hvor jeg husker den sidste Dags Orienteringsløb, hvor vi begyndte med at gaa den gale Vej i bagende Sol, og hvor modløse vi var, da vi i Trav korrigerede Fejltagelsen!

Det var den samme Eftermiddag, Afgørelsen skulde falde. Da vi løb ud, stod vi ens med den senere uovervindelige Trop fra Slagelse. Hvor var vi spændte! og hvor vi skulede af et ærligt Hjerte til hinanden, mens vi ventede.

Og hvor vi jublede, da det viste sig, at vi ikke havde lavet og spist al den Lobescoves forgæves! Det var, som der staar i Boganis Jagtbreve, som om „Hjertet slog lettere, Tanken fløj friere, og Sindet jublede under aaben Himmel“! Det var en dejlig Aften, og kan du huske de klare Stjerner, der stod over Parken den Aften, Meise?

Annesofie.

★

Brændegaard 1932

For os, der var med paa Holdet i 1932, virker Ordet „Brændegaard“ som et Trompetstød paa en gammel Cirkushest — vi spidser Øren, stejler, og er straks parat — hu hej — til at styrte af Sted. Det er den Skærsild, der sidder os i Blodet endnu! Skærsild er det samme, som vi nu kalder „hike“, men jeg skal mene, at den Tur svarede godt nok til Navnet „Skærsild“ — den var i bogstavelig Forstand baade bloddryppende og sveddryppende — i Sandhed en Prøvesten for det lille Hold, der sejt havde arbejdet sig gennem Enkeltmandsopgaverne og nu var ude paa den allersidste Holdopgave, hvis Resultat havde saa afgørende Betydning for det, der var alle Holds Ønskedrøm — *Erobringen af Kongepokalen.*

De rare Mennesker, der havde udspekuleret denne Skærsild, havde saavist ikke sparet paa Krudtet, der var ikke det, der ikke var ... lige fra Morse over en enorm Afstand til Livredning, Teltslagning, Broslagning, ja, og „Hovedslagning“ ogsaa, for det var jo, da vi skulde forcere vores Mak ..., nær ... Mesterværk af en Bro, at „Danmarks Olsen“ fik Overbalance og knaldede Hovedet mod en Sten nede i Bækken, saa vi maatte knuse en af disse spændende Ampuller med Amoniak under Næsen paa hende for at faa hende bragt tilbage til Skærsilden

igen. Saa var der Wood-craft og Baaltænding, Knob og Korttegning — og saa den mystiske Detektivopgave — den er blevet een af mit Livs uløste Gaader; jeg kan endnu undertiden spekulere paa Løsningen — blev den mon nogensinde fundet?

Slag i Slag gik det, og over vore Hoveder hang *Tiden* som et Sværd, thi denne Skærsild skulde gennemføres indenfor et bestemt Tidsrum.

Tørstig blev man af Sommervarmen, Anstrengelserne og Vejstøvet, men der kunde ikke være Tale om at spille kostbare Minutter ved at bede om Vand ved et Hus — det var alle enige om. Til Gengæld drak vi alt det Vand, der var paa Lejrpladsen, da vi alle Mand lykkeligt var sluppet ud af Skærsilden.

De følgende Timer tilbragte vi i en Spænding, der maa kunne sammenlignes med den, en Mand føler, naar han sidder — eller gaar — og venter sin Førstefødte. Og hvor var man ør, men lykkelig, da det under den store Parade blev aabenbaret, at ens lille blod- og sveddryppende Hold var blevet Pokalvinder af 1932.

Emmy.

★

Brahe-Trolleborg 1936

Turneringen i 1936 var en meget alvorlig Sag for Turneringsholdet fra Slagelse, synes vi da selv. Troppen havde jo i Forvejen Pokalen og skulde meget nødt komme hjem uden den. Vi var derfor noget nervøse, og de første Turneringsdage gik da heller ikke saa godt for os. Troppens Spejdere kom Gang paa Gang slukøret hjem fra Pointtavlen efter at have hørt andre Troppes Spejdere ikke uden Glæde konstatere, at Slagelse kun havde faaet 6 eller 7. Men vi havde det bedste tilbage, nemlig Holdopgaverne, som var vor stærke Side, og det var dejligt at komme til at arbejde sammen og mærke, hvor meget sikrere man føler sig, og hvor meget bedre alting gaar, blot man hjælper hinanden og respekterer hinandens Arbejde.

Ved Madlavningen var det ellers lige ved at gaa galt. Vi skulde lave Kalvefrikassé og bage Smaakager, og dette foregik paa en lille Bakke i Nærheden af Lejrpladsen. Vi havde faaet stillet „Nolfi“, Fru Thorbeks nyeste Opfindelse, op. „Nolfi“ er en Køkkenkasse, som paa et Øjeblik kan forvandles til det dejligste Køkkenskab og -bord og yderligere forsynes med Solsejl, saa Madvarerne kan opbevares i Skygge. Ingen af os tænkte paa, at dette Solsejl var et dejligt Bytte for Vinden, og medens vi havde vor Opmærksomhed henvendt andetsteds, hørte vi pludselig Kronprinsessen, der var blandt Tilskuerne til Madlavningen, udbryde: „Der faldt Fru Thorbek.“ Og ganske rigtigt, der laa hele vort fine Køkken paa Jorden, medens den hakkede Persille til Kalvefrikasséen var spredt for alle Vinde. Nu var gode Raad dyre, men heldigvis befandt vi os paa en Græsskraaning, og med fint hakket Græs supplerede vi de sørgelige Persillerester paa Tallerkenen, saa Frikasséen kom til at se helt rigtig ud, og hvad bedre var, man kunde ikke smage det. Udover en saadan Nødsituation skal det dog ikke anbefales at bruge Græs i Stedet for Persille.

Annelise.

Hvorfor holder vi Fastelavn?

Fastelavn er mit Navn,
Boller vil jeg have.
Boller op og Boller ned,
Boller i min Mave,
hvis jeg ingen Boller faar, laver jeg Ballade.

Ved Ordet „Fastelavn“ kommer man til at tænke paa Sjøv og Ballade, Masker og Narre, Tonder og Katterkonger.

Hvorfra stammer egentlig den Fest? Den er ikke, som Aarets andre Fester, nogen kirkelig Fest, men fejredes i Middelalderen og har Overleveringer fra den hedenske Tid.

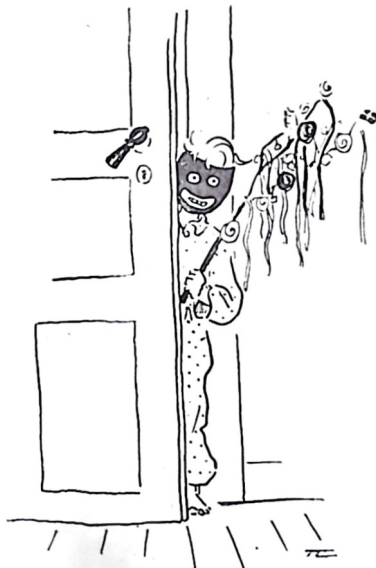
Der er vist ingen Tvivl om, at Navnet er et Laaneord fra Plattysk „Vastelavent“ = Fasteaften. Fasten, der i den katolske Tid fulgte efter og varede til Paaske, var lang og kedelig. Det gjaldt derfor om at tage en rigelig Mængde Glæde paa Forskud i en lystig Fastelavn. Det gjaldt ogsaa om at tage godt for sig af Mad — Flæsk og Boller — inden Fastetiden begyndte. Derfor kaldtes Dagene omkring Fastelavn Flæske-Søndag, Flæske-Mandag og Fedetirsdag eller Hvide-Tirsdag efter den Ret, der spistes, Mælk og Hvedebrød. Fastens første Dag, Aske-Onsdag, har faaet Navn, fordi bodfærdige i den katolske Tid maatte gaa til Kirken i Bodsvagt med Aske paa Hovedet, „i Sæk og Aske“.

Fastelavnslojerne har deres Udspring i en tidlig Foraarsfest. Meningen med nogle af Lojerne har været at drive Vinteren paa Flugt og hjælpe Foraarsvarmen lidt paa Gled og fremme Foraarets Frugtbarhed. Men alle alvorlige Formaal er forlængst glemt for en frodig Opfindsomhed af Løjer og Langkaal.

Risningen har nok oprindelig haft til Hensigt at give den piskede Kvistens Livskraft. Riset maa opfattes som Foraarets Symbol; af Mangel paa Løv maa det pyntes for at tage sig ud, lige som Juletræet om Vinteren og Majtræet som Sommerens Symbol.

Mange Steder holdes endnu Fastelavnsfester, som de holdtes i gamle Dage. Legen at slaa Katten af Tønden er en Levning fra Foraarsfesten, hvor man paa forskellig Maade kæmpede mod Vinteren. Katten — altsaa her Vinteren — pryglede man ud af sit Tilflugtssted. Oprindeligt var der en levende Kat i Tønden, senere en udstoppet eller blot Nødder og Frugt. Nogle Steder, som paa Amager, forbinder man Tøndeslagningen med Ridning. Meningen med det er gaaet tabt — men gør det egentlig noget? Det er blot en Vædekamp om, hvem der bliver „Konge“. Han valgte sig en Dronning, og sammen red de udklædt fra Gaard til Gaard, syngende deres Viser; til Gengæld blev de beværtet med Øl, Brændevin og Æbleskiver. I gamle Dage blev der drevet mange andre Løjer. Man slog Potter itu, bed til Boller, enten til Hest eller til Fods, undertiden med Bind for Øjnene. Ringridning brugtes ogsaa, eller man „stak til Jomfruen“. Ridende, kørende i Vogn eller Slæde, klædt i pyntelige Dragter med Maske for Ansigtet, søgte man i Forbifarten med Stager at tage en Krans af Jomfruens Arm.

Karnevallerne horer ogsaa til Fastelavn, men er hos os kun en Afglans af de store Karnevalsfester og Blomsterfester, der holdes i de sydlige Lande. Dér foregaar Karnevallerne under aaben Himmel ude paa Gaden, og alle deltager med en Løsslupenhed, som slet ikke kendes blandt nordiske Folk.

Men alt dette aner Børnene intet om, naar de tidligt Fastelavns-Mandag stiller i mærkelige Udklædninger for at rise deres Forældre op. De gør det simpelthen, fordi det er morsomt, og fordi de faar Boller til Gengæld. Lidt senere paa Dagen begiver de sig ud i Byen for at rasle, sværtet og farvet i Ansigtet eller med en maabende Maske paa. Syngende deres Vrovleviser gaar de fra Dør til Dør. Man horer et lille Klemt paa Dørklokken, lukker man op, staar der et Par smaa Bohmænd med en vendt Jakke paa og et Skørt, der sjasker om Benene. Ganske stille, uden Fagter, staar de og synger. Faar de en Skilling i Bøssen, sjosker de af, lykkelige over det, de har faaet.

Det er en Opfindsomhed uden Lige, der udfoldes ved Fastelavn, men bestaar Morskaben ikke for en stor Del i, at Minderne fra de foregaaende Aar skal fornyes — helst paa en endnu morsommere Maade end nogensinde før.

Fig.

»Bladtrollden ligger og undrer sig over, hvordan i Alverden det skal lykkes os paa 12 smaa Sider at faa Plads til alt det meget, vi alle har paa Hjertet!«

REGISTER TIL „PIGESPEJDERNE“

27. AARGANG * 1944

Akelapatruljens Bedrifter	7, 28, 47, 64, 110, 136	(Den) lette Side ...	10, 25, 44, 66, 81, 99, 109, 122, 135
Alverdens Pigespejderes Dag	6	(Det) levende danske Sprog	19
Bjornson, Bjørnstjerne: Jeg vælger mig April	38	Lund, Niels	119
Blaamejsefører	61, 90, 120	Maanedens Vers	2, 18, 38, 58, 74, 86, 102, 114
Blaamejseførertræning paa Færø	93	Mad paa en Sten under Himlen	80
Boganmeldelser	24, 80	Min Veninde Dorthe	62
Brorson, H. A.: Her vil ties	114	Molbech, Chr. K. F.: Faldende Blad	102
Christensen, Lis Lornez	116	Nybyggernes Klondyke-Lejr	97
Dansk Naturfredning	59	Ogsaa i Vinter skal vi læse meget	106
Depotet melder	13, 22, 48, 65, 79, 90, 123, 131	Oktoberstorme	103
Divisioner og Troppe pr. 1. Januar 1944	46	Overtro og Trolddom	76
Donorkorpset	31	Patruljeførerlejlrene	63, 91
Efter en dejlig Tur	9	Patruljeture	27
Faaborg Trop 25 Aar	107	Patruljeudstyret	63
Finske Børn under Krigen	88	Pigespejderhuset	22, 109
Flensborg Pigespejderne	104	Postbox	66, 89, 102, 131
Fra Egtvedpigen til Swingpjatten	20	Sct. Georgsdag 1944	43
Fra Sommerens glade Dage	91	Sct. Hans Baal	75
Geertz-Hansen, Pastor	40	Skitsetegning	30
Hein Piet: Længsel	74	(De) smaa Tings store Betydning	102
Holstein, Ludvig: Det er i Dag et Vejr	18	(En) Spejdermindesamling	45
— — : De sidste Kornlæs rumler væk	86	Spejderskolemærket	108
Husflid	117	1. Struer Trops Sommerlejr	96
Hvad vi oplever	11, 32, 50, 67, 82, 121, 138	Sydslesvigs Spejderkorps	104
Ingemann, B. S.: Storken sidder paa Bondens Tag	58	Sønderborg Trop 25 Aar	107
Jeg lover	39	Tak for den Sommer, der gik	87
Jul i Klunketiden	128	Tinka gennem tykt og tyndt	8, 24, 44, 81, 89, 138
Julehilsener	126	Trekløverlejr	99
Julen er Hjerternes Fest	134	Tropsassistenternes Stævne	82
Katolske Spejdere	40	Tropsførertræning paa Færø	94
K. F. U. K.-Spejderne	4, 81	Trustrup Trop	98
Knobbædt	109	Ude i Naturen	49
Korpsets Nisser	132	Unge Pigers Landhjælp	60
Korpsturnering	115	Wellejus, Helga	22
Kære Spejdere	3, 74, 86, 114	Vi er Pigeborn paa Vandring	42
1. København i Viemose	95		
Landet over	13, 32, 52, 68		
Larsen, Nelly Buch	4		
Lauritzen, Kirsten	105		
Lege	108		

Fra Bestyrelsens Formand, Fru Suzanne Lassen, har vi modtaget følgende:

Da vi paa vores Sølvbryllupsdag ikke var hjemme, gik jeg Glip af den Fornøjelse, som det havde været selv at modtage de to Pigespejdere i Uniform, som kom herop for at overrække mig den skønne Spejderstatuette, som jeg ved min Hjemkomst blev saa glad for at finde.

Jeg vil derfor gennem Bladet gerne have Lov til at sige en Tak for den smukke Gave til alle kære Pigespejdere, nye saavel som ældre — og en ekstra Tak til de to Pigespejdere, som var heroppe for at overrække mig Gaven personlig.

Med Spejderhilsen

Suzanne Lassen.

Boganmeldelser

IDRÆTSGRENENE OG DERES REGLER af Statsradiofonis Sportsredaktør Gunnar Hansen. (Crome & Goldschmidts Forlag. 87 Sider. 3,75 Kr.) Det er en lille udmærket og instruktiv Bog, vi her har faaet tilsendt fra Forlaget, en Bog, der maa høre hjemme i et velassorteret Tropsbibliotek. Klart og sagligt og uden overflødige Kruseduller berettes der om forskellige Idrætsgrenes Op-rindelse og Regler. Det er ikke dens Opgave at være instruktiv, men den fortæller den udenforstaaende, hvad de forskellige Spil og Lege gaar ud paa, lige fra Fodbold og Cyklesport til Squash Rackets og Vægtløftning, ialt om-tales 25 Idrætsgrene, og den, som ikke før har vidst det, kan her læse sig til, hvad det vil sige, at „Yderwingen faar stukket en Spids ud“, eller at en Cyklerytter „vifter med Baghjulet“ eller er „Lokomotiv“.

*

PETER SVUPSTIKS SPEJDERSKRØNER af Torkil Søager. (III. Leo Fredsbjerg. Strix Bubos Forlag. 67 Sider. Faas paa Depotet.) Divisionschef Torkil Søager har i Løbet af den sidste halve Snes Aar skrevet en Række Skrøner i „Væbneren“, af disse er de bedste samlet i denne lille Bog, der udkom kort før Jul. Skrønerne er meget muntre — og meget usandsynlige —, men det ligger jo i selve Titlen. Der er ikke den Opgave, som Peter Svupstik og hans Bøffelpatrulje ikke kan løse, og man forstaar, at de Konkurrencer, Spejdere nuomstunder kommer ud for, er for Børnehavenusserier at regne mod de Turneringer, Bøflerne har deltaget og naturligvis altid sejret i.

Det er meget begrænset, hvad der findes af den Slags Litteratur. og Divisionschef Søagers lille Samling vil nok blive modtaget med en glad Latter af Patruljerne.

AH

DEPOTET MELDER!

Det ny Oplag af *Spejderbogen* er nu færdigt — Prisen er den samme: Kr. 3,00.

Lommebogen 1945 kan de, der skynder sig, naa at faa; der er endnu nogle enkelte tilbage. Kr. 1,90.

Spejderkalender 1945. I Aar er der et Vers for hver Dag i Aaret, og selve Kalenderen er ogsaa kønnere i Farven end 1944. Kr. 1,50.

Pigespejderbladene modtages i Februar Maaned til Indbinding. Ogsaa i Aar bliver det i hel Shirting med Guldtryk. Prisen er for 3 Aargange i eet Bind: Kr. 9,00.

Postbox

Sp. paa 10 Aar fra Saxkøbing ønsker Korrespondance med Sp. fra Bornholm, helst Nexø. Sp., 12 Aar, med Sp. fra Jylland. Sp., 12 Aar, med Sp. fra Bornholm. Sp., 13 Aar, med Sp. fra Bornholm. Sp., 13 Aar, med Sp. fra Jylland. Sp., 13 Aar, med Sp. fra Jylland.

De var alle 4 fra Fakse Ladeplads.

2 Sp. fra Aarhus, 15 Aar, med Sp. fra København, Bornholm eller Vesterhavet (?) — En tidligere Førerspire, 27 Aar, ønsker at korrespondere med Fører fra Jylland.

Internationalt Nyt

Der er kommet en Hilsen fra Schweiz til os alle sammen. Our Chalet er lukket for første Gang i Vinter siden 1932 paa Grund af Kulmangel.

Fromse.

Vi præsenterer jer her for den nye

Korpssekretær, Vibeke Bruun de Neergaard

Det betyder heldigvis ikke, at Bo forlader os, men at Korpsen i det næste halve Aar har to Sekretærer, een i Odense og een i København.

Tak til de Troppe og Spejdere, som har hjulpet os med at give Penge til Ansættelse af Vibs.

Jeg vilde ønske, I alle kunde se den morsomme

Maade, *Sønderborg* Patruljerne sendte deres selvtjente Kroner ind til Korpsen paa. De kom som Julegave, og Patruljerne havde hver lavet en Bog, bestaaende af fint, illustrerede Breve fra hver Spejder og Blaamejse. 25 og 10 Øre dinglede saa bundet med røde Snore til hver Spejders Brev — ogsaa Blaamejserne havde været med, og det var lykkedes dem allesammen at naa op paa 1 Krone, og sikke mange forskellige Maader man kan tjene 1 Krone paa!

Jeg er sikker paa, at I alle vil faa megen Glæde af Vibs's Arbejde i Korpsen; bl. a. skal I lære hende at kende gennem Artikler her i „PIGESPEJDERNE“.

Spejderchefen.

Kan du Kortsignaturerne?

Nu læser jeg en Historie, og saa skal I prøve at opdage alle de Terrængenstande, der findes Kortsignaturer for, og tegne dem efterhaanden, som jeg nævner dem. Jeg skal nok læse langsomt:

„I Søndags mødtes Raagepatruljen paa Hovedvej Nr. 1 ved Smedien. Vi skulde ud at gaa efter Silva Kompas. Vi fik en Seddel med forskellige Kompasretninger, og den første førte os ad Stien mod Nord. Vejret var pragtfuldt. Maagerne skreg nede ved Mosen, og den rene Efteraarsblæst fik Møllevingerne til at suse. Det var Mølle-dammen, det først gjaldt. Her laa første Melding lige ved Vandmøllens Hjul. Der var meget smukt. Isen bandt lige mellem Sivene, hvor Solen endnu ikke havde været, og glitrede inde mellem Granerne. Vi fulgte saa Groften gennem Bøgepurret og til Indhegningen med den nyplantede Lærk.

Det var en ret anstrengende Rute, for nu skulde vi ned i Grus-graven og op paa den anden Side og op ad Bakke til Drengespej-dernes Hytte og ad Alléen op til „Søndagsgaarden“, hvor vi snakkede med de rare Folk og spiste vor Mad.

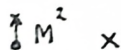
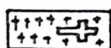
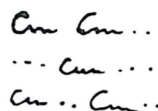
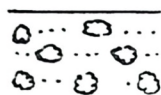
Saa løb vi ned over Engen til Kæmpehøjen, I ved den, der er fredet, og hvor der ogsaa er trigonometrisk Station. Her er den dejligste Udsigt. Vi sammenlignede med vort Kort og fandt Vedby Kirke, Aaen, der løber ud i Mølle-dammen ved Slusen, Sognevejen fra Aaby, der gaar ned til Kongebroen og Roholm Hovedgaard med sin Vindmotor.

Efter al den Orientering var Klokken ogsaa blevet mange, og vi skulde hjemad. Vi fulgte Jordvolden med Nøddehegnet og kom ud paa en lille Kørevej med Syrener paa begge Sider. Saa skød vi Genvej og fulgte Jernbanelinien gennem Slugten til Stationen, hvorfra vi tog hjem efter en dejlig Dag.

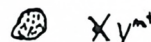
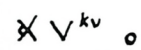
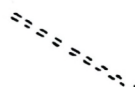
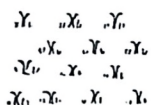
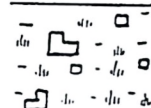

Fik du alle Signaturerne med? — og er de rigtige? Prøv at sende din Løsning ind til Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense, inden 1. Marts. De bedste Løsninger vil blive præmieret med en rar Ting fra Depotet.

Vibs.

Δ Tr Et

Maanedens Patruljetur

Patruljeturen gennemføres naturligvis ogsaa i denne Maaned, selv om det muligvis bliver i Kulde og Frost. Sørg blot for at være varmt og fornuftigt paaklædt. Patruljeturene er et saa vigtigt Led i vor Spejdertræning, at vi simpelthen ikke kan undvære dem. Gør, hvad I kan for at mødes en Søndag Formiddag om Maaneden eller eventuelt en Hverdags Eftermiddag for at faa Øvelse og Sikkerhed i de udendørs Spejderprøver.

Til Afveksling er det ikke denne Gang Patruljefører og Assistent, som alene tilrettelægger Turen, som bliver en noget all-round Træning.

Alle Patruljens Spejdere paatager sig sin Del af Turens Program. En Patrulje paa 6 Sp. fordeler følgende Opgaver imellem sig; hver maa beregne $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ Time til Instruktion eller Træning.

1. Redningsreb ($\frac{3}{4}$ Time)
2. Signalering ($\frac{1}{2}$ Time. $\frac{1}{4}$ Time til Aflæsning og $\frac{1}{4}$ til Signalering)
3. Afstandsbedømmelse . . . ($\frac{1}{2}$ Time)
4. Højdemaaaling ($\frac{1}{2}$ Time)
5. Baaltænding ($\frac{3}{4}$ Time incl. Oprydning)
6. Wood-craft (Jævnt under hele Turen)

Hver Spejder maa inden Turen sætte sig grundigt ind i sit Stof saaledes, at hun er i Stand til at lære fra sig.

Pigespejderbogen er en glimrende Hjælp til Selvtræning, men ogsaa andre Spejderkorps's Haandbøger kan give jer mange gode Tips. Man kan eventuelt søge Hjælp hos de ældre og mere erfarne Spejdere eller Førere i Troppen, saaledes at man, den Dag Turen afholdes, selv er sikker i Opgaven. — Har alle imidlertid bestaaet de nævnte Opgaver paa et tidligere Tidspunkt, og bærer 3., 2. eller 1. Klassemærket paa Armen, gælder det om at forme Opgaverne saaledes, at de stiller større Krav.

F. Eks. *Kast med Redningsreb* kan foregaa udover Vand eller Is. Men lad være med dumdristigt at anbringe Mærker paa Isen til at kaste efter — dersom Færdsel paa Isen ikke er tilladt.

Signalering over en virkelig god Afstand, eventuelt over en Sø eller fra et Højdedrag.

Baaltænding kan laves som en Konkurrence, hvor det gælder om hurtigst at faa et Krus Vand til at koge eller brænde en udsændt Snor over.

Wood-craft vil maaske synes svær i Februar. Men vore almindelige Skovtræer maa I lære at kende — ogsaa uden Blade. Eller prøv at jage efter de første Foraarsbebudere — i Februar bliver Knopperne tykkere, og hist og her kan I i Skovbunden finde smaa forsagte Spirer.

For alle Spejdere gælder, at man selv medbringer det Materiel, som skal bruges — og at man tænker paa, at Opgaverne skal være hurtige at udføre, og man skal bevæge sig meget, dersom Vejret er koldt.

Terrænet vælger man sig i Fællesskab med Henblik paa de forskellige Opgaver.

Det er klogt at finde et Sted, hvor man kan spise sin medbragte Mad indendørs.

Turen varer ialt ca. 3— $\frac{3}{2}$ Time.

—the.

Agnethe Stuchnitz, Else Bjørn Hansen, Erna Petersen, Lise Swane, alle fra 1. Vejle. Ingelise Juhl, Birthe Roed, Ulla Larsen, Hanne Geil, alle fra Kløvertroppen i Nakskov. Kirsten Andersen, 4. Silkeborg.

Kirsten Andersen og Inge Rasmussen, begge fra 4. Silkeborg. Ingelise Juhl, Birthe Roed, begge fra Nakskov. Gerda Hansen, Else Marie Suhr, Grethe Hansen Fynbo og Kirsten Mortensen — fra Leonora Kristines Trop i Maribo. Bodild Fox Maule og Annelise Holst, begge fra 1. Gentofte. Birgit Christensen, Ruth Nielsen og Jytte Nielsen, alle tre fra Næstved. Birgit Rohde og Anna Toft Brændgaard fra Ølgod.

Inger M. Kristoffersen, Bente Gustavsen, Nykøbing F.

Og saa har jeg faaet et rart Brev fra Ringe — Tak for det, om tre Spejdere, der gerne vil i Bladet. Hvordan de har gjort sig berettigede hertil, staar der imidlertid ikke noget om. Men der er vist ikke noget forgjort ved at ønske

Inge Marie Rasmussen,
Iris Rasmussen og Signe Andersen

til Lykke med det, de har opnaaet, hvad det nu saa kan være!

Københavnnerdivisionernes Nytaarskirkegang.

Nytaarsparaden maatte i Aar opgives, men en 800 Spejdere mødtes den anden Søndag i Aaret til Spejdgudstjeneste i Helligaandskirken. De kom strømmende fra alle Kanter af Byen, og da K. F. U. K.-Spejderne samtidig skulde have Gudstjeneste i Domkirken, var den indre By et Kvarter i 14 helt befolket af Pigespejdere. De berømte Spurve i Træerne udenfor Helliggeist blev fuldstændig overdøvet af den glade Summen og Kvidren fra alle de smaa og store Spejdere med de viftende Gallasløjfer og strittende, lidt kolde Fingre i hvide Handsker. Det smukke Kirkerum fyldtes fuldstændig af Spejdere og indbudte Korpsraadsmedlemmer.

Gudstjenesten var tilrettelagt specielt for Spejdere af Pastor Kolthoff Nielsen, der tidligere har været K.F.U.M.-Sekretær. Efter at Fanerne var ført ind i Kirken, stod en stor Spejder frem og sagde Spejderloven, og alle sang „Sæt Dig et Maal“, hvorefter selve Gudstjenesten begyndte. Man mærkede, at Pastor Kolthoff Nielsen var vant til at tale til Spejdere, og selv den mindste Blaamejse, der sad under Prædikestolen med korslagte Ben, lagde Hovedet paa skraa og gjorde sig megen Umage for at følge med og forstaa.

Efter Kirketid mødtes de 140 københavnske Førere i Helligaandskirken Menighedssal (da Førerne efterhaanden er blevet for talrige til at være i Spejderhuset!), hvor de stilfærdigt og festligt i Skæret af talrige blafrende grønne Kærter hilste det nye Aar velkommen.

AH

*

4. AARHUS FORTÆLLER.

Da jeg har lagt Mærke til, at der under „Hvad vi oplever“ saa sjældent er noget fra Aarhus, faar jeg Lyst til at fortælle om vor sidste Week-end.

Ved et Patruljemøde fik vi Lyst til at komme paa Week-end. Det skulde ikke være en helt almindelig Week-end, og derfor gik vi over paa Banegaarden, slog op i Telefonbogen, satte en Finger og fik Proprietær Müller, Hjortshøj. Vi ringede op, og langt om længe fik vi en Samtale med Fru Müller, som gav os Lov til at sove i deres Lade.

Om Lørdagen mødtes vi paa Østbanen og var saa heldige at faa ... Staa-pladser.

Da vi kom til Hjortshøj, besøgte vi Bageren og befriede ham for de fleste af hans Napoleonskager. Da Ka-

gerne var spist, marcherede vi ud ad Landevejen. Det regnede, men vi tog det med godt Humør.

Da vi naaede Gaarden, blev vi vist over i Laden, hvor vi spiste vores medbragte Klemmer. Derefter gik vi en lang Tur.

Da vi kom hjem, inviterede Fruen os til Aftenkaffe. Da Kaffen og Kagerne var fordøjet, gik vi over i Laden og krøb i Poserne. Mimmi fortalte Spøgelseshistorier, saa det løb os koldt ned ad Ryggen. Kvik og jeg laa yderst. Pludselig hører vi nogle mistænkelige Lyde, og vi farer

op til de andre, hvor der ikke var ret megen Plads, saa vi laa som „Sild i en Tønde“. Snart sov vi.

Næste Morgen fortalte Røgteren, at tre Koer havde revet sig løse om Natten inde i Kostalden. Sæt Døren ind til os havde staaet aaben ...!

Opad Formiddagen fik vi Lov til at faa en Ridetur paa Hestene. 4 Spejdere skulde først prøve. De red stolt op ad Markstien. Pludselig var der en Hest, der spjættede lidt med Bagbenene, og en „meget lille Spejder“ sad paa sin Hale paa Jorden.

Til Middag fik vi Bøf og Æblegrød.

Før vi skulde hjem, fik vi igen Kaffe, og vi takkede naturligvis Værtsfolkene for deres store Gæstfrihed.

En gammel Myre.
4. Aarhus.

*

KORSØR — ALLE SKIFTER!!

Ja, saadan raabes der altid, naar Toget standser i Korsør, og Kapløbet om Plads paa Færgen begynder.

Men prøv en Gang at lade Færgen sejle fra jer (ja, det er ikke noget, D. S. B. har lokket mig til at skrive). Jeg gør det udelukkende for jeres egen Skyld, fordi I saa kan faa Tid til at kigge lidt nærmere paa Pigespejdernes ny Lokaler. Og de er skam et Korsør-Ophold værd.

Den 10. December indviede de dem, ja, for det er en hel Lejlighed, de har til at dygtiggøre sig i. Een meget stor Stue og to mindre Værelser, ikke netop smaa — og for at gøre det helt flot, har de minsandten Entré.

Naar man tænker paa Troppens første Lokale (en

gammel, utæt Smedie, som Spejderne selv gjorde i Stand — med det Resultat, at 20 Stykker af dem lignede Negre i mere end en Maaned, og deres vanvittige Stolthed over det; saa gaar man derfra med bange Anelser for, om de dog ikke revner af Stolthed denne Gang, saa fuldendt eller rettere sagt nær det fuldendte er dette. Man skal jo som bekendt have mindst 20 uopfyldte Ønsker for at være lykkelig, saa de synes nok selv, de mangler flere Ting.

Der er Treklover paa Gardinerne, om det saa er paa Mørklægningsgardinet, er der baade Kløver og Stjerner. Et meget stort Spejderemblem paa den ene Væg og noget af det allerdejlige — en Frise hele Stuen rundt med Tegninger af en Pigespejders Liv og Færden i Lejren, — i Særdeleshed hende, der hænger over et Led og halvsover,

hun er uimodstaaelig. Ja, det er fuldstændig umuligt at remse alle „Dejlighederne“ op.

Bare det maa fortsætte som ved Indvielsen, for som de Pigebørn dog kunde synge; paa det Punkt har de vel nok forbedret sig. Selvfølgelig bliver det bedre endnu, saadan som de tog fat baade i Kor og enkeltvis. De sang om „Frederiksberg“ og om „Violer“ for slet ikke at tale om Swing-„Hans og Trine“. Men de er vist forfærdelig slemme til at vædde i den Trop; naa, det kan vi tale om en anden Gang.

Mon I ikke nu er klar over, at et Besøg i Korsør ikke er saa helt tosset — og jeg tror oven i Kobet, Troppen bliver glad for Visitten, saa gæstfri, som den var mod en gammel Spejder, der dumpede indenfor.

Tak for det!

K. P.

I „Pigespejderne“ Nr. 8 bragte „Den lette Side“ 2 Præmieopgaver. Her er Løsningen paa den første. Hvilke Blade og Frugter hører sammen?

1 og f: Ahorn	6 og b: Pil
2 - i: El	7 - a: Eg
3 - d: Elm	8 - h: Bøg
4 - e: Bornholmsk Røn	9 - j: Fyr
5 - c: Birk	10 - g: Hassel

1. Præmie: 1 Samlermappe til „Pigespejderne“ tilfaldt Axelle Thon, København.

2. Præmie: 1 Album til Gurli Dupont Petersen, Fredericia.

3. Præmie: 1 Bog til Birgit Laursen, Struer.

Løsning paa S-Gaade

S	o	r	t
Æ	S	k	e
P	e	S	t
K	o	k	S

1. Præmie: 1 Brevblok med Emblem: Inge Pedersen, Ringsted.
2. Præmie: 1 Lommebog 1945. Gudrun Lorenzen, Brødstrup.
3. Præmie: 1 Bog til Mille Møller, Horsens.

Og her er saa Resultatet af Præmiekonkurrencen for bedste Salg af

„Spejder-Jul“

Louise Meltesen, Højer, har opnaaet det fine Resultat at sælge 47 Eksemplarer af „Spejder-Jul“, og hun har som Præmie herfor faaet tilsendt et Gavekort paa 10 Kr. fra Depotet.

Den bedste Patrulje er 1. Blaamejsepatrulje i 2. Holstebro Trop — der bestaar af 8 Spejdere, som ialt har solgt

112 „Spejder-Jul“. Hver af de 8 Blaamejser har faaet tilsendt en Træspejder i Præmie.

Den bedste Trop er 1. Lyngby, der har solgt 600 „Spejder-Jul“, og de har faaet et Gavekort paa 25 Kr. fra Depotet.

*

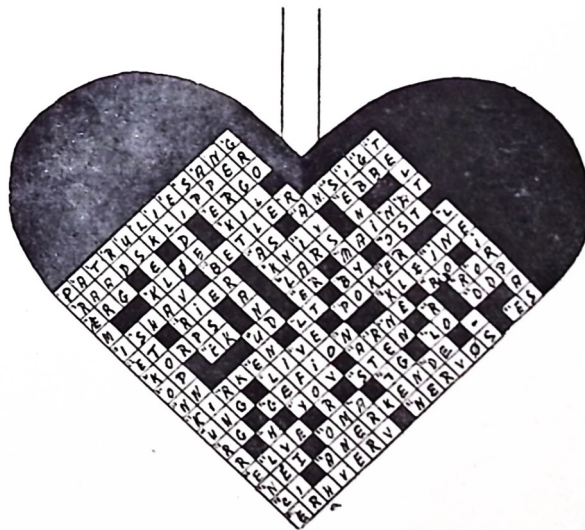
Mange rigtige Løsninger var indsendt paa Jule-Kryds- og Tværsopgaven; blandt de rigtige blev trukket 4, som har faaet følgende Præmier tilsendt:

1. Præmie: Gavekort paa 5 Kr. fra Depotet: Dyveke Meier, Odense.

2. Præmie: 1 Bog til Anna Hedvig Jørgensen, Roskilde.

3. Præmie: 1 Bog til Elsebet Juel Jensen, Aalborg.

4. Præmie: 1 Bog til Bodil Rasmussen, Nakskov.

Korpsets Bøger og Tryksager

Pigespejderbogen	3,00
Blaamejsbogen	3,00
Love og Bestemmelser	1,75
Sangbogen	1,50
Melodier af E. Flagstad	1,50
Duelighedstegnbogen	0,45
Beredskabsmarkedet	0,50
Provebogen	0,15
Lommebogen 1945	1,90
Kalender	1,50
Notesbog med los Blok	1,25
Signalering paa en ny og nem Maade	0,20
Styrkeliste	0,12
Aarsregnskab, Trop	0,12
Aarsregnskab, Division	0,15
Kartotekskort, hvide	0,03
Kartotekskort, 6 Farver, til Divisionen	0,03
Kartoteksæsker	3,00-5,25
Tropsmaanedsrappporter	0,06
Flokmaanedsrappporter	0,06
Patruljemaanedsrappporter	0,05
Kontingentskort	0,20
Medlemskort	0,05
Kontingentskort for passive Medlemmer	0,02
Patruljekontingentskuvert	0,03
Plakat	0,50
Mærkatser	0,02

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 * København Ø. * Tlf. ØBro 8383

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense. Telf. 7104. Postgiro 86000.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR

I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383.
Postgiro 40673. Korpsets: 38427.

POSTBOX

Fru Ellen From Petersen, Stationen, Maalov.

REDAKTION AF FØRERBLADET

Læssøegade 199, Odense. Postgiro 33633. Alle Bidrag til Bladet sendes inden den 25. i Maaneden for at kunne komme med i det først udkommende Blad.

REDAKTION AF „PIGESPEJDERNE“

Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup, hvortil alle Bladbidrag sendes inden den 5. i hver Maaned, hvis de skal naa at komme i Betragtning i det først udkommende Blad.

T I N K A G E N N E M T Y K T O G T Y N D T

Tinka drømmer sig tilbage
til de gode, gamle Dage.

Tonden splintres, og de vader
rundt i ægte Chokolader.

Se, Bananer, Dadler, Nodder
vælder ud for deres Fødder.

Appelsiner, »Polkagrise«,
li'saa mange de kan spise.

REDAKTION: FRU ANNESOFIE HERMANN, Ellemosevej 89, Hellerup
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til »PIGESPEJDERNE«, Fru Anne Marie Larsen, Vestergade 30, Odense. Postgiro 36302.
EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI, ODENSE. Afleveret til Postvæsenet den 7. Februar 1945.